RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2048/89

af 19. juni 1989

om generelle regler for kontrollen inden for vinsektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1236/89 [2], særlig artikel 79, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [3],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [4],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [5], og

ud fra følgende betragtninger:

For at opnå en ensartet anvendelse af bestemmelserne inden for vinsektoren bør der fastlægges regler med henblik på dels at forbedre de allerede gældende kontrolprocedurer på nationalt plan og på fællesskabsplan, dels at styrke det direkte samarbejde mellem de instanser, der varetager kontrollen inden for vinsektoren, som hidtil fastsat i forordning (EØF) nr. 359/79 [6];

der bør desuden fastlægges generelle regler for oprettelsen og funktionen af en fællesskabsstruktur, bestående af et korps af inspektører, der er specialiserede i vinkontrol, og som har til opgave på Kommissionens vegne at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne;

der bør opstilles regler for, hvorledes de nationale instanser og Kommissionen skal yde hinanden gensidig bistand med henblik på at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af forskrifterne for vinsektoren, bl.a. gennem præventive foranstaltninger og efterforskning vedrørende overtrædelser eller handlinger, der formodes at indebære krænkelser af bestemmelserne; disse regler vil ikke være til hinder for anvendelsen af de særlige bestemmelser vedrørende Fællesskabets udgifter eller deklassering af kvbd eller på området for strafferetlige eller administrative sanktioner; medlemsstaterne bør sikre, at anvendelsen af de særlige bestemmelser på de to sidstnævnte områder ikke tilsidesætter denne forordnings målsætning eller effektiviteten af den fastsatte kontrol;

effektiviteten af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget med henblik på at sikre overholdelsen af forskrifterne for vinsektoren, har vist sig at være begrænset, specielt i forbindelse med de uregelmæssigheder, som påvirkede sektoren alvorligt såvel i 1985 som i 1986; medlemsstaterne bør derfor opfordres til at vedtage bestemmelser, som er egnede til at sikre en korrekt anvendelse af reglerne;

de særligt følsomme områder, på hvilke det er nødvendigt at forbedre kontrollen, bør fastlægges nærmere, uden at dette dog udelukker, at der om fornødent kan ske forbedringer af kontrollen på andre områder, der er omfattet af nævnte regler;

det er nødvendigt, at hver enkelt medlemsstat sørger for en bedre effektivitet i forbindelse med kontrolinstansernes arbejde, og med henblik herpå udpeger den en instans, som skal varetage kontakten med de andre medlemsstater og med Kommissionen; det er endvidere absolut påkrævet, at kontrollen samordnes mellem de ansvarlige instanser i alle de medlemsstater, hvor vinkontrollen er overladt til flere ansvarlige instanser;

det er en forudsætning for en vellykket harmonisering af retsreglerne på fællesskabsplan, at alle de ansvarlige kontrolinstanser på vinområdet har kendskab til de foranstaltninger, beslutninger og fortolkninger, der i medlemsstaterne gælder for anvendelsen af forskrifterne for vinsektoren; der bør derfor iværksættes en løbende udveksling af relevante oplysninger af den pågældende art mellem medlemsstaterne samt mellem disse og Kommissionen;

som et bidrag til at gøre anvendelsen af reglerne ensartet i hele Fællesskabet påhviler det især medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at personalet i de ansvarlige kontrolinstanser har en tilstrækkelig teknisk kompetence svarende til deres kollegers i de øvrige medlemsstater, og at de i øvrigt har det minimum af efterforskningsbeføjelser, som er nødvendigt for at sikre overholdelsen af reglerne; det er nødvendigt at give en nærmere beskrivelse af, hvilke beføjelser der tillægges medlemsstaternes kontrolpersonale;

udviklingen i samhandelen med vinprodukter mellem de forskellige medlemsstater, navnlig det stadigt stigende antal multinationale selskaber inden for branchen, og mulighederne i forvaltningsbestemmelserne for at gennemføre eller overføre aktiviteter, med eller uden støtte, på eller til et andet sted end det, hvorfra produktet stammer, vidner om vinmarkedernes gensidige afhængighed; denne situation nødvendiggør en harmonisering af kontrolmetoderne og et snævrere samarbejde mellem de forskellige kontrolinstanser;

henset til de uberegnelige følger, som bedrageri over for forbrugerne og producenterne kan have såvel på det sundhedsmæssige som på det økonomiske plan, findes det

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 128 af 3. 5. 1989, s. 31.
(3) EFT nr. C 24 af 29. 1. 1988, s. 8.
(4) EFT nr. C 94 af 11. 4. 1988, s. 209.
(5) EFT nr. C 95 af 11. 4. 1988, s. 9.
(6) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 136.

uomgængeligt at forbedre forbindelsen mellem kontrolinstanserne, bl.a. ved at oprette et korps af inspektører, som på Kommissionens vegne specielt skal tage sig af denne form for opgaver; omkostningerne ved oprettelsen af dette korps og ved den kontrol, som det skal udføre, finansieres af Fællesskabet;

den virksomhed, der udøves af Kommissionens særlige inspektører, som skal deltage i kontrollen på vinområdet, bør begrænses til det absolut nødvendige for at sikre en ensartet anvendelse af reglerne og til en effektiv bistand til deres nationale kolleger; med henblik herpå kan deres kontrolbesøg indgå i programmer, som fastlægges i samarbejde med medlemsstaterne;

hvis Kommissionens særlige inspektører ved udøvelsen af deres opgaver støder på gentagne og uberettigede vanskeligheder, bør Kommissionen ud over en nærmere forklaring kunne anmode den pågældende medlemsstat om at stille midler til rådighed, som gør det muligt at gennemføre arbejdet på tilfredsstillende vis; den pågældende medlemsstat bør opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning ved at lette gennemførelsen af de pågældende inspektørers hverv;

for at effektivisere samarbejdet om anvendelse af bestemmelserne i vinsektoren mellem medlemsstaterne bør de ansvarlige instanser i en medlemsstat på anmodning kunne samarbejde med de ansvarlige instanser i en anden medlemsstat, i princippet via de respektive kontaktinstanser; der bør fastsættes regler for dette samarbejde;

af hensyn til visse sagers komplicerede karakter og den påkrævede hurtighed med hensyn til deres afgørelse findes det absolut nødvendigt, at en ansvarlig instans, som har indgivet en anmodning om bistand, efter aftale med den bistandssøgte ansvarlige instans kan lade tjenestemænd, som den bemyndiger hertil, deltage i gennemførelsen af undersøgelser;

i tilfælde af alvorlig risiko for bedrageri eller i tilfælde af bedrageri, som vedrører flere medlemsstater eller en enkelt medlemsstat, bør de berørte ansvarlige instanser af egen drift iværksætte den i denne forordning fastsatte procedure for spontan bistand;

for at sikre kontrollens objektivitet er det vigtigt, at Kommissionens særlige inspektører eller inspektører henhørende under en medlemsstats ansvarlige instans kan anmode en anden medlemsstats ansvarlige instans om at foretage en prøveudtagning; den anmodende inspektør bør kunne få stillet de udtagne prøver til sin rådighed og bl.a. bestemme, hvilket laboratorium der skal undersøge dem;

henset til arten af de udvekslede oplysninger i henhold til denne forordning er det vigtigt, at deres fortrolige karakter er undergivet tavshedspligt;

med henblik på sin medvirken til samordningen af den analytiske kontrol i hele Fællesskabet bør Kommissionen kunne deltage i finansieringen af de kontrolinstrumenter, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordnings målsætninger, og oprette en analytisk database over vinprodukter i Det Fælles Forskningscenter; Kommissionen bør stille referencemateriale til medlemsstaternes rådighed med henblik på koordinering af kalibreringen af de apparater, der anvendes til visse analyser;

af hensyn til vigtigheden af at gøre den i denne forordning omhandlede kontrolorganisation effektiv bør der inden for Forvaltningskomitéen for Vin indføres regelmæssige drøftelser mellem repræsentanterne for de forskellige ansvarlige instanser; disse drøftelser skal vedrøre aktuelle spørgsmål angående konstaterede eller formodede overtrædelser og mere generelt anvendelsen af denne forordning med henblik på at bidrage til ensartet anvendelse af disse bestemmelser i hele Fællesskabet;

i Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87 [2], er det udtrykkeligt fastsat, at de særlige regler, der er fastsat for samarbejde i forordning (EØF) nr. 359/79, skal anvendes inden for vinområdet;

der bør tages hensyn til erfaringerne i forbindelse med samarbejdet mellem kontrolinstanserne, og samarbejdet bør udvides, navnlig for at tage hensyn til oprettelsen på fællesskabsplan af en struktur, som fremover vil være kompetent på dette område; det er derfor nødvendigt at ophæve forordning (EØF) nr. 359/79 med henblik på en ændring af reglerne om forbindelserne mellem de forskellige instanser;

der bør derfor i vinsektoren indføres nye samarbejdsprocedurer, der skal indgå i den ramme, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1468/81, samtidig med at denne sektors særlige forhold, der bl.a. skyldes tilstedeværelsen af en fællesskabskontrolstruktur, hvis opgaver bør fastsættes, respekteres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Principper

1. Ved denne forordning fastsættes der regler for forbedring af kontrollen inden for vinsektoren.

Der indføres en fællesskabsstruktur, hvorved særlige inspektører fra Kommissionen får mulighed for at intervenere i

[1] EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981, s. 1.
[2] EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 3.

denne sektor i samarbejde med de myndigheder, som medlemsstaterne har pålagt at udøve kontrol i vinsektoren. Forordningen indeholder regler for dette samarbejde.

Der fastsættes desuden bestemmelser vedrørende forbindelserne mellem de i andet afsnit omhandlede myndigheder i forskellige medlemsstater indbyrdes og mellem disse myndigheder og Kommissionen med henblik på at forebygge og efterforske enhver overtrædelse af de pågældende fællesskabsforskrifter samt af de nationale forskrifter, der er vedtaget i henhold til fællesskabsforskrifterne.

2. Bestemmelserne i denne forordning finder ikke anvendelse i det omfang, de overlapper bestemmelserne vedrørende:

— fællesskabskontrollen med udgifter, navnlig den, der er fastsat i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 [2]

— kontrollen af regnskaber i henhold til Rådets direktiv 77/435/EØF af 27. juni 1977 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen [3]

— det fællesskabssystem, der følger af Rådets beslutning 89/45/EØF af 21. december 1988 om et fællesskabssystem for hurtig udveksling af oplysninger om farer i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder [4].

Denne forordning berører ikke fællesskabsbestemmelserne om deklassering af kvalitetsvine fremstillet i bestemte dyrkningsområder, hvorefter en afgørelse om deklassering af en kvbd, herunder en afgørelse truffet på grundlag af en organoleptisk undersøgelse, henhører under den medlemsstats kompetence, hvori den pågældende kvbd har oprindelse, med forbehold af de undtagelser, der er fastsat for små mængder.

Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af:

— de særlige bestemmelser om forbindelserne mellem medlemsstaterne vedrørende bekæmpelse af vinforfalskning, for så vidt de kan lette denne forordnings anvendelse

— reglerne for:

  — den strafferetlige procedure eller medlemsstaternes gensidige retshjælp i strafferetlige forhold

  — proceduren for administrative sanktioner.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) forskrifter for vinsektoren: alle fællesskabsbestemmelser for vinsektoren og alle de nationale bestemmelser, der er indført til gennemførelse heraf

b) ansvarlig instans: hver enkelt myndighed eller tjeneste, som af medlemsstaten er blevet pålagt at føre kontrol med overholdelsen af forskrifterne for vinsektoren

c) kontaktinstans: den ansvarlige instans eller den myndighed, som medlemsstaten har udpeget til at varetage den nødvendige kontakt med andre medlemsstaters kontaktinstanser eller med Kommissionen.

AFSNIT II

FORBEDRING AF MEDLEMSSTATERNES KONTROL

Artikel 3

Principper

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre kontrollen med overholdelsen af forskrifterne for vinsektoren, navnlig inden for de særlige områder, der er omhandlet i bilaget.

2. Kontrollen inden for de i bilaget nævnte områder foretages systematisk eller i form af stikprøver. Hvis kontrollen foretages i form af stikprøver, skal medlemsstaterne gennem antallet, arten og hyppigheden af de foretagne prøver sørge for, at kontrollen er repræsentativ for hele deres område og står i et passende forhold til mængden af de vinprodukter, der markedsføres eller opbevares med henblik på markedsføring.

Medlemsstaterne påser, at de ansvarlige instanser råder over et tilstrækkeligt stort, kvalificeret og erfarent personale til effektivt at kunne udføre den kontrol på vinområdet, der er omhandlet især i bilaget.

Artikel 4

Kontrolinstanser

1. Såfremt en medlemsstat udpeger flere ansvarlige instanser, skal den sørge for samordning af arbejdet mellem disse instanser.

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.
[3] EFT nr. L 172 af 12. 7. 1977, s. 17.
[4] EFT nr. L 17 af 21. 1. 1989, s. 51.

2. Hver medlemsstat udpeger en kontaktinstans. Denne instans

— fremsender anmodningerne om samarbejde med henblik på anvendelse af denne forordning til andre medlemsstaters kontaktinstanser eller eventuelt til Kommissionen

— modtager fra disse instanser, eller i givet fald fra Kommissionen, sådanne anmodninger, som den fremsender til den eller de ansvarlige instanser i den medlemsstat, den hører under

— repræsenterer denne medlemsstat over for de øvrige medlemsstater eller over for Kommissionen i det samarbejde, der er omhandlet i afsnit III og IV

— meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 3

— fremsender til Kommissionen de bestemmelser og administrative og retslige afgørelser, der er truffet på nationalt plan, og som er af særlig interesse for en ensartet anvendelse af forskrifterne for vinsektoren i Fællesskabet.

3. Kommissionen opretter på grundlag af de i stk. 2, femte led, omhandlede oplysninger et dokumentationscenter og anvender det til besvarelse af anmodninger om oplysninger fra kontaktinstanserne.

Artikel 5

Kontrolpersonalets beføjelser

Hver medlemsstat træffer alle foranstaltninger, der kan lette arbejdet for personalet i dens ansvarlige instans(er). Den skal navnlig sørge for, at dette personale, i givet fald i samarbejde med personalet fra de af dens øvrige organer, som den bemyndiger hertil,

— har adgang til vinmarkerne, vinfremstillingsanlæggene, lagrene, anlæggene til forarbejdning af vinprodukter og transportmidlerne for disse produkter

— har adgang til forretningslokalerne eller lagrene og transportmidlerne hos enhver, der med henblik på salg ligger inde med vinprodukter eller produkter, der kan være bestemt til anvendelse inden for vinsektoren, der markedsfører sådanne produkter, eller som transporterer sådanne produkter

— har mulighed for at foretage en opgørelse over vinprodukter og stoffer eller produkter, der kan anvendes til at fremstille vinprodukter

— kan udtage prøver af de produkter, der skal sælges, markedsføres eller transporteres

— kan få kendskab til regnskaber og andre dokumenter, der er relevante for kontrollen, og lave kopier eller uddrag heraf

— kan træffe passende beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til fremstilling, opbevaring, transport, betegnelse, præsentation og markedsføring af et vinprodukt eller et produkt til brug ved fremstilling af et sådant produkt, hvis der er begrundet mistanke om alvorlig overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne, navnlig i tilfælde af svigagtige former for behandling eller fare for den offentlige sundhed.

AFSNIT III

KONTROLLENS FÆLLESSKABSSTRUKTUR

Artikel 6

Særligt inspektørkorps under Kommissionen

1. Kommissionen opretter et særligt inspektørkorps, som i forbindelse med kontrollen på stedet skal samarbejde med medlemsstaternes ansvarlige instanser for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne på vinområdet, især inden for de i artikel 3 omhandlede områder.

Kommissionen påser, at disse inspektører har den faglige viden og den nødvendige erfaring til udøvelse af den i første afsnit omhandlede kontrol.

2. Kommissionen etablerer passende forbindelser med medlemsstaternes kontaktinstanser med henblik på at udarbejde programmer for fælles kontrolforanstaltninger. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, således at denne lettere kan udføre sin opgave.

3. Kommissionens særlige inspektører kan medvirke ved den kontrol, der er foreskrevet af medlemsstaternes ansvarlige instanser.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kontaktinstanser om, at der udføres en kontrol, som dens særlige inspektører kan medvirke i.

Medlemsstaternes inspektører varetager til enhver tid gennemførelsen af de kontrolopgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Kommissionen:

— kan anmode medlemsstaterne om oplysninger om den kontrol, som de overvejer at foretage

— underretter i god tid, inden iværksættelsen af den fælles kontrol, der er omhandlet i første og andet afsnit, kontaktinstansen i den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal finde sted.

4. Med henblik på at kunne medvirke ved den i stk. 3 omhandlede kontrol skal Kommissionens særlige inspektører forelægge en skriftlig fuldmagt med oplysning om deres identitet og beføjelser.

Ved udførelsen af deres opgaver har Kommissionens særlige inspektører de rettigheder og beføjelser, der er omhandlet i artikel 5, første, andet, tredje og femte led, med forbehold af de begrænsninger, medlemsstaterne har pålagt deres egne inspektører i udøvelsen af den pågældende kontrol.

Kommissionens særlige inspektører udviser under deres kontrolvirksomhed en optræden, der er forenelig med de regler og den praksis, der gælder for medlemsstaternes personale.

Hvis Kommissionens særlige inspektører støder på vanskeligheder i forbindelse med udførelsen af opgaverne, stiller den pågældende medlemsstat de midler til rådighed, der er nødvendige, for at de kan gennemføre deres arbejde på tilfredsstillende vis.

5. Kommissionen sender efter afviklingen af hver kontrolaktion, som omhandlet i stk. 3, en meddelelse om resultaterne af de særlige inspektørers arbejde til den pågældende medlemsstats kontaktinstans, idet der i meddelelsen gøres rede for de vanskeligheder og overtrædelser af de gældende bestemmelser, der måtte være konstateret.

Artikel 7

Finansielle bestemmelser

Udgifterne til oprettelse af Kommissionens særlige inspektørkorps og til dettes kontrolvirksomhed finansieres af Fællesskabet. Bevillingen hertil fastsættes efter budgetproceduren.

AFSNIT IV

BISTAND MELLEM KONTROLINSTANSERNE

Artikel 8

Bistand efter anmodning

1. Når en ansvarlig instans i en medlemsstat iværksætter kontrol på sit område bl.a. i forbindelse med

— transaktioner vedrørende markedsføring af vinprodukter med oprindelse i en anden medlemsstat eller et tredjeland eller

— kontrol ved sammenligning af bilag eller kvaliteter af produkter, som opbevares med henblik på markedsføring, eller som markedsføres

kan instansen anmode om oplysninger hos Kommissionen eller hos den ansvarlige instans i en anden medlemsstat, der formodes direkte eller indirekte at være berørt af denne markedsføring.

Kommissionen underrettes, når det produkt, der kontrolleres i henhold til første afsnit, har oprindelse i et tredjeland, og hvis markedsføringen af dette produkt kan have særlig interesse for andre medlemsstater.

Den part, der anmodes om bistand, meddeler alle oplysninger, der kan sætte den bistandssøgende ansvarlige instans i stand til at udføre sine opgaver.

2. Efter begrundet anmodning fra den bistandssøgende ansvarlige instans foretager eller tager den bistandssøgte part de nødvendige initiativer til at lade en særlig overvågning eller en kontrol foretage, der gør det muligt at nå de tilstræbte mål.

3. Den ansvarlige instans, der anmodes om bistand i henhold til stk. 1 og 2, foretager eller lader disse undersøgelser foretage, som om den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en myndighed i sit eget land.

4. Efter aftale med den bistandssøgte ansvarlige instans kan den bistandssøgende ansvarlige instans udpege personer, der er i dens tjeneste, eller som gør tjeneste i en anden ansvarlig instans i den medlemsstat, som den repræsenterer:

— enten til i de administrative myndigheders kontorer i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er oprettet, at indsamle oplysninger om anvendelsen af forskrifterne for vinsektoren eller om kontrol, herunder udfærdigelse af kopier af transport- og andre handelsdokumenter eller udskrifter af registre

— eller til at bistå ved de aktioner, der anmodes om i henhold til stk. 2.

De i første led omhandlede kopier kan kun tages efter aftale med den bistandssøgte ansvarlige instans.

5. Den bistandssøgende ansvarlige instans, som ønsker at sende en inspektør, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit, til en medlemsstat for at overvære kontrollen som omhandlet i andet led i nævnte afsnit, underretter den bistandssøgte ansvarlige instans herom, i god tid inden kontrollen skal iværksættes.

Inspektørerne fra den bistandssøgte ansvarlige instans varetager til enhver tid gennemførelsen af kontrolopgaverne.

Inspektørerne fra den bistandssøgende ansvarlige instans:

— skal forelægge en skriftlig fuldmagt med oplysning om deres identitet og beføjelser

— har, med forbehold af de begrænsninger, den medlemsstat, hvorunde den bistandssøgte ansvarlige instans henhører, har pålagt sine egne inspektører ved gennemførelsen af de pågældende kontrolopgaver,

  — den ret til adgang, der er fastsat i artikel 5, første og andet led

— ret til oplysning om resultaterne af den kontrol, der er foretaget af den bistandssøgte ansvarlig instans' inspektører i henhold til artikel 5, tredje og femte led

— udviser under deres kontrolvirksomhed en optræden, der er forenelig med de regler og den praksis, der gælder for inspektørerne i den medlemsstat, på hvis område kontrollen udføres.

6. De i denne artikel omhandlede begrundede anmodninger sendes til den pågældende medlemsstats ansvarlige instans via denne medlemsstats kontaktinstans. Samme fremgangsmåde anvendes ved:

— besvarelsen af disse anmodninger

— meddelelserne om gennemførelsen af stk. 2, 4 og 5.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne for at sikre, at deres samarbejde fungerer hurtigere og mere effektivt, i visse tilfælde, hvis det er hensigtsmæssigt, tillade at en ansvarlig instans

— sender sine begrundede anmodninger eller meddelelser direkte til en ansvarlig instans i en anden medlemsstat

— besvarer de begrundede anmodninger eller meddelelser, den modtager fra en ansvarlig instans i en anden medlemsstat, direkte.

Artikel 9

Spontan bistand

1. Når en ansvarlig instans i en medlemsstat har begrundet mistanke om eller får kendskab til,

— at et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 ikke er i overensstemmelse med forskrifterne for vinsektoren, eller at der er begået bedrageri for at opnå eller markedsføre et sådant produkt, og

— at denne manglende overensstemmelse med forskrifterne for vinsektoren har en særlig interesse for en eller flere andre medlemsstater og kan give anledning til administrative foranstaltninger eller retsforfølgning

underretter den straks gennem den kontaktinstans, den henhører under, kontaktinstansen i den pågældende medlemsstat og Kommissionen herom.

2. Hvis Kommissionen har begrundet mistanke om eller får kendskab til de i stk. 1 nævnte forhold, underretter den straks alle medlemsstaternes kontaktinstanser herom.

Artikel 10

Fælles bestemmelser

1. De i artikel 8, stk. 1, og i artikel 9 omhandlede oplysninger ledsages af dokumenter eller andre relevante bevismidler samt af angivelser af eventuelle administrative foranstaltninger eller retsforfølgninger og skal især vedrøre

— det pågældende produkts sammensætning og organoleptiske egenskaber

— dets betegnelse og præsentation

— overholdelsen af reglerne for dets fremstilling og markedsføring.

2. Når Kommissionen har modtaget underretning om det samarbejde mellem medlemsstaterne, som er omhandlet i artikel 8 og 9, foretager den om fornødent den nødvendige samordning for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af de påtænkte foranstaltninger, bl.a. ved at stille alle de hurtige informationsmidler, den råder over, til disposition for de nationale instanser.

3. De ansvarlige kontaktinstanser, der berøres af den sag, på grund af hvilken der er iværksat den i artikel 8 og 9 omhandlede gensidige bistand, underretter straks hinanden om

— forløbet af undersøgelserne, bl.a. i form af en rapport og andre dokumenter eller ved hjælp af moderne informationsmedier

— administrative eller retslige skridt, der er taget i forbindelse med de pågældende transaktioner.

4. Rejseudgifterne i forbindelse med anvendelsen af artikel 8, stk. 2 og 4, afholdes:

— af den medlemsstat, der har udpeget en person til de i ovennævnte bestemmelser omhandlede foranstaltninger, eller

— over fællesskabsbudgettet efter anmodning fra denne medlemsstats kontaktinstans, hvis Kommissionen forinden formelt har fastslået, at den pågældende kontrol er i Fællesskabets interesse.

5. Denne artikel berører ikke de nationale bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med forundersøgelse.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 11

Samordning af kontrol

Kommissionen kan indkalde repræsentanter for flere medlemsstaters kontaktinstanser, i givet fald ledsaget af repræsentanter for ansvarlige instanser, med henblik på at samordne en kontrol, der vedrører dem.

Artikel 12

Prøveudtagning

Som led i anvendelsen af afsnit III og IV kan Kommissionens særlige inspektører eller inspektører fra en ansvarlig instans i en medlemsstat anmode en ansvarlig myndighed i en anden medlemsstat om at foretage en prøveudtagning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne medlemsstat.

Den bistandssøgende inspektør har råderet over de prøver, der er udtaget i henhold til stk. 1, og bestemmer bl.a., på hvilket laboratorium de skal undersøges.

Artikel 13

Analyser

De laboratorier, medlemsstaterne har udpeget til analyserne som led i anvendelsen af denne forordning, udvælges blandt dem, der er omhandlet i artikel 79, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87.

Der anvendes de i nævnte forordning, artikel 74, omhandlede analysemetoder.

Artikel 14

Oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning — Beviskraft

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til denne forordning, er, uanset formen, af fortrolig karakter. De er omfattet af tavshedspligt og af den beskyttelse, der gives oplysninger af lignende art ifølge den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har modtaget dem, eller de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstanserne.

De i første afsnit omhandlede oplysninger må ikke videregives til andre personer end dem, der i medlemsstaterne eller i fællesskabsinstitutionerne skal have kendskab til dem i kraft af deres arbejde. De må heller ikke anvendes til andre formål end dem, der er fastsat i denne forordning, medmindre den myndighed, der har fremskaffet dem, udtrykkeligt har givet sit samtykke hertil, og kun for så vidt de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den myndighed, der har modtaget dem er beliggende, ikke forbyder en sådan videregivelse eller anvendelse.

2. Denne forordning er ikke til hinder for, at oplysninger, der er indhentet i medfør heraf, anvendes i forbindelse med retslige skridt eller retsforfølgninger, der iværksættes for overtrædelse af bestemmelserne på landbrugsområdet eller på det finansielle område.

3. De afgørelser, der træffes af Kommissionens særlige inspektører eller af inspektørerne under de ansvarlige instanser i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, kan gøres gældende af de ansvarlige instanser i de øvrige medlemsstater eller af Kommissionen. Sådanne afgørelser kan i givet fald ikke tillægges mindre betydning, blot fordi de ikke hidrører fra den pågældende medlemsstat selv.

Artikel 15

Personer, sammenslutninger mm., som er omfattet af kontrollen

Fysiske og juridiske personer samt sammenslutninger af sådanne personer, hvis erhvervsvirksomhed kan omfattes af den i denne forordning omhandlede kontrol, må ikke på nogen måde hindre denne kontrol, med skal derimod gøre, hvad de kan, for at lette den.

Artikel 16

Kontrolinstrumenter

1. Kommissionen kan deltage i finansieringen af de kontrolinstrumenter, der er nødvendige for gennemførelse af denne forordnings målsætninger.

2. Kommissionen opretter i Det Fælles Forskningscenter en analytisk database over vinprodukter med henblik på samordnet og ensartet anvendelse af de analysemetoder, der er omhandlet i artikel 74 i forordning (EØF) nr. 822/87, navnlig de metoder, der bygger på nuklearmagnetisk resonans.

Hver medlemsstat tilsender Det Fælles Forskningscenter nærmere bestemte prøver og analyserapporter til oprettelse af databasen.

3. Kommissionen stiller referencemateriale til rådighed for medlemsstaterne, således at de kan samordne kalibreringen af de apparater, der anvendes til gennemførelse af visse analyser i vinsektoren.

Artikel 17

Underretning om denne forordnings anvendelse

1. Kommissionen tilrettelægger inden for rammerne af Forvaltningskomitéen for Vin hvert kvartal indtil den 31. december 1990 og mindst en gang om året i de følgende år møder med repræsentanterne for kontaktinstanserne, i givet fald ledsaget af repræsentanter for ansvarlige instanser, med henblik på denne forordnings anvendelse.

Formålet med møderne er navnlig:

— generelt at drøfte, hvorledes ordningen med de ansvarlige instansers gensidige bistand fungerer

— at udveksle synspunkter om erfaringerne fra samarbejdet på vinområdet

— at tilrettelægge seminarer for at uddybe medlemsstaternes og Kommissionens personales kendskab til denne forordnings anvendelse.

2. Hvert år tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en kortfattet rapport, der indeholder et sammendrag af de i artikel 6, stk. 5, omhandlede oplysninger, eventuelt ledsaget af forslag til forbedringer af kontrolordningen.

Denne rapport skal indeholde medlemsstaternes eventuelle bemærkninger til de nævnte meddelelser.

Artikel 18

Forordning (EØF) nr. 357/79 ophæves.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 1989.

På Rådets vegne
C. ROMERO HERRERA
Formand

BILAG

DE I ARTIKEL 3, STK. 1, OMHANDLEDE KONTROLOMRÅDER

— Høst-, produktions- og lageranmeldelse.

— Opbevaring og markedsføring af vinprodukter, der ikke er aftappet, herunder udarbejdelse og anvendelse af de dokumenter, der ledsager forsendelserne, samt bogføring.

— Bestemmelse for og anvendelse af koncentreret druemost, såvel rektificeret som ikke-rektificeret, for hvilken der ydes støtte.

— Rydning, genbeplantning og nyplantning.

— De til vinfremstilling anvendte druers naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen.

— Kontrol med de råvarer, der anvendes til vinfremstilling.

— Ønologiske fremgangsmåder, herunder opbevaring og markedsføring af produkter, der anvendes til behandling af vinprodukter.

— Anvendelsen af vine, der er fremstillet af druer af sorter, der i klassificeringen er opført som andre sorter end til persning.

— Tilsætning til druer, druemost og vin samt opbevaring og markedsføring af saccharose, koncentreret druemost og koncentreret rektificeret druemost.

— Fremstilling af koncentreret druemost og koncentreret rektificeret druemost, herunder produktion af det anvendte basisprodukt.

— Opbevaring, markedsføring, destillation og destruktion af biprodukter fra vinfremstilling.

— Destillation og oplagring af produkter, for hvilke der ydes støtte.

— Kontrol med vinprodukternes sammensætning.

— Ajourføring af fortegnelsen over vindyrkningsarealer.

— Betegnelse og præsentation af vinprodukter.